

поняття концепту через призму перекладознавства забезпечує розширення меж для аналізу текстів художньої літератури.

Важливим фактором у перекладознавчих дослідженнях є розуміння того, що переклад – це не просто заміна мови оригіналу на мову перекладу, а це складний процес, на який мають вплив такі фактори як зіставлення культур, схем мислення, соціокультурних аспектів, психологічні та когнітивні особливості авторів тексту оригіналу та перекладу. У науковій праці Т. Чрділелі зазначено, що різноманітні визначення поняття «концепт» дають змогу виокремити інваріантні властивості концепту, які є релевантними для аналізу перекладу:

- 1) це найменша одиниця людського досвіду, виражена в ідеальній формі вираження – мові – і має доменну структуру;
- 2) це основна одиниця обробки, зберігання та передачі знань;
- 3) концепти мають чіткі межі та визначені функції;
- 4) концепти є соціальними феноменами, і їхня асоціативна сфера визначає їхню прагматику;
- 5) це найважливіша базова одиниця культури [2, с.163].

Підсумовуючи, варто зазначити, що в процесі своєї роботи перекладач зіставляє мови, в межах яких він здійснює переклад, в результаті чого виникає потреба адекватного відтворення усіх явищ та понять, що зустрічаються в тексті оригіналу і які має правильно інтерпретувати цільовий читач. Коректне та адекватне відтворення у мові перекладу усіх наявних концептів в тексті вихідної мови є провідним завданням перекладача, яке неможливо реалізувати без дослідження концепту в галузі перекладознавства.

Список використаної літератури

1. Пригодій, О. С. Концепт у сучасній перекладацькій науці. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Сер.: Філологія. 2019. Вип. 40, Том 3. С. 84-86.
2. Чрділелі, Т. В. Роль аналізу концепту у перекладацькому процесі. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського*. Серія: Філологія. Соціальні комунікації. 2019. Том 30 (69), Ч. 1. С. 162-167.

Лаврененко Дар'я
Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського
науковий керівник: Киналь А. Ю., к. пед. наук, ст. викладач

ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАЦІЇ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ В ПАРАДИГМІ ОНЛАЙН-НАВЧАННЯ

Інформаційно-комунікаційні технології в сучасному світі адаптували звичний спосіб навчання дітей. Онлайн-навчання, як одна з проявів цього трансформаційного процесу, стає все більш актуальним завданням освіти.

Особливо важливим є формування іншомовної комунікації учнів під час проведення онлайн-уроків. Інформаційні технології надають доступ до мовних ресурсів, можливість взаємодії з носіями мови стають безпрецедентною можливістю для підвищення якості освітнього процесу. Саме тому формування іншомовної комунікації учнів старшої школи в умовах онлайн-навчання є актуальною темою для дослідження та аналізу.

Онлайн-навчання дозволяє ефективно використовувати різні інтерактивні платформи, такі як Zoom, Google Meet, Microsoft Teams, Discord і Skype, для створення сприятливого середовища для іншомовної комунікації. Проте це супроводжується викликами, зокрема забезпечення індивідуальних освітніх потреб учнів та дотримання академічної доброчесності. Незважаючи на те, що онлайн-комунікація не може повноцінно замінити живе спілкування в аудиторії, дослідження сучасних науковців підтверджують ефективність використання онлайн-технологій у навчанні іншомовної комунікації у школі (Р. Гуревич, М. Кадемія, А. Коломієць, А. Киналь, Н. Хамська, Я. Шведова) [1].

З метою перевірки ефективності навчання монологічного мовлення учнів у контексті онлайн-навчання було проведено пробне навчання, спрямоване на розвиток іншомовних комунікативних навичок і вмінь. Під час практики учні старших класів навчилися правильно з погляду мовних засобів, логічно й послідовно, комунікативно вмотивовано, творчо користуватися засвоєним мовним матеріалом для вираження своїх думок за допомогою використання іноземної мови.

На початковому етапі пробного навчання було проведено тестування учнів обох груп з англійської мови, яке мало на меті визначити рівень їх знань. Учнім 10 класу було запропоновано скласти певне монологічне висловлювання на тему екології. За результатами контрольного зрізу в обох групах очевидним є факт того, що більшість учнів мають середній рівень знань або низький і вони майже не впорався із завданням, однак високий рівень монологічного мовлення в групах відсутній. Протягом 4 тижнів тривало пробне навчання в експериментальній групі, де на кожному занятті пропонувалися різноманітні онлайн-завдання і були представлені інтерактивні платформи з тестами, відео-матеріалами, аудіозаписами, інтелектуальними квізами, тощо це сприяло розвитку монологічного мовлення в учнів старших класів. По закінченню практики було проведено після експериментальний зріз в контрольній та експериментальній групах з метою встановлення в учнів підсумкового рівня сформованості умінь монологічного мовлення. Відмінний результат ми можемо спостерігати у більшій половині експериментальної групи – у більшій половині учнів результати піднялись на достатній рівень – 46%, більш того, 27% учнів спромоглися виконати завдання на високому рівні, ніхто не залишився на низькому рівні.

Порівняльний аналіз результатів обох груп дає змогу спостерігати підвищення рівня знань у експериментальній групі на фоні проведеного пробного навчання. Отже можемо підкреслити, що зазначений комплекс впроваджених вправ є ефективним для навчання усного мовлення в учнів старших класів, проте потребує детального опрацювання. Використання

онлайн-технологій та інтерактивних завдань сприяло підвищенню рівня мовної компетентності учнів старших класів.

Висновки пробного навчання свідчать про позитивний вплив онлайн-навчання на формування іншомовної комунікації учнів. Важливим є подальше дослідження нових методів та підходів до організації онлайн-навчання з метою підвищення іншомовної комунікативної компетентності учнів старших класів. Онлайн-навчання у сучасному освітньому контексті є важливим інструментом для організації іншомовної комунікації учнів.

Перспективними видаються ретельне планування та використання інтерактивних методів, а також подальше наукового дослідження для підвищення ефективності навчання іноземних мов.

Список використаної літератури

1. Шведова, Я. Педагогічна взаємодія у діаді «викладач-студент» в умовах онлайн навчання. *Освітологічний дискурс*. 2021. Т. 34(3). С. 111-129.

Лазукова Альона

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського

науковий керівник: Глазунова Т.В., к. пед. наук, доцент

ВИКОРИСТАННЯ ЛЕКСИЧНОГО ПІДХОДУ МАЙКЛА ЛЬЮЇСА В НАВЧАННІ УСНОГО МОВЛЕННЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ

Розвиток мовлення учнів є важливою проблемою сучасної освіти в умовах нової української школи. Старша школа – це зміна діяльності, виконання нових соціальних ролей і розширення стосунків. Важливим є створення широкого кругозору, вміння використовувати зображальні можливості мови, розвиток творчих навичок і комунікативних здібностей. Цілком очевидно, що для здійснення згаданих функцій формування лексичної компетентності є першочерговим. Існує величезна кількість сполучень слів. Контролювати все це неможливо, і не варто до цього прагнути. Але учні повинні вивчати ці словосполучення та формувати асоціації, щоб у майбутньому поступово інтегрувати їх, розпізнавати їх в усному та письмовому мовленні. Відповідно, вчитель повинен звернути увагу учнів на ці словосполучення, навчати ідентифікувати їх, розрізняти та використовувати в мовленні, оскільки ці навички вважаються дуже важливими в рамках формування словникового запасу [2].

Лексичний підхід – це метод вивчення іноземної мови, описаний Майклом Льюїсом на початку 1990-х років. Він підкреслює важливість словникового запасу у вивченні мови. Словниковий запас або лексика вважається основою мови. Відповідно, наявність набору «словосполучень» (словникових одиниць), є одним із чинників ефективного спілкування. При